211. Az Isten népe majd nyugalmát...

- 2. De akkor csak, ha hűk maradtunk, S keresztet tűrtünk szívesen, Csak így lehet majd ott aratnunk Boldog nyugalmat édesen. Így virrasztással s könyörgéssel Vigyázzunk arra mindenképpen: Hogy jót tegyünk e világban, Hogy egyikünk se álmodozzék, És így bemenni el ne késsék A béke szent országába.
- 3. Új frigybeli népe Istennek, A régi Izráelre nézz: A példája tanítson téged, Az Úrért légy mindenre kész! Minden panasz nélkül viseljed A földi szenvedésed, terhed; Bízd magad az Úr kezére! Könnyre éneket fogsz majd zengni, Márából Elimbe eljutni S végül ígéret földjére!
- 4. Majd akkor örömkévét hoznak, A könnyhullásnak vége van, És öröménekek hangzanak Ott fenn az Atya házában! Halál és bánat ott nem lészen, Mindnyájan célunkhoz érünk el, S látjuk Jézust, a nagy királyt; Könnyeinket Isten letörli, Szívünk vágyódását betölti, És reményünknél többet ád!
- 5. Atyánk házában megpihenünk Szelíd békében egykoron; Már többé ott nem üldöz bennünk' A szenvedés és fájdalom. Fel tehát, gyorsan kell haladnunk, Itt nem szabad tovább maradnunk, Már vár a szentek serege. Fel, öröménekekre, lelkem! És készülj fel, itt a győzelem! Fel, itt a béke ideje!